



Международно Висше Бизнес Училище
International Business School

КУРСОВА РАБОТА

ПО

ЕВРОПЕЙСКА ИКОНОМИЧЕСКА ИНТЕГРАЦИЯ

НА ТЕМА:

БЪЛГАРИЯ В ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ

Изготвил:

Проверил:

2015

УВОД

Петото разширяване на ЕС през 2004 г. и 2007г. не само доведе до разширяване на единния европейски пазар. От 2009г. еврозоната включва 16 от 27 държави-членки на ЕС. В допълнение, Шенгенското пространство е било разширено като включва 25 европейски държави (22 държави-членки на ЕС). Първата оценка на ЕК показва, че новите страни-членки са били в състояние да се възползват значително от участието си в единния пазар, въпреки че все още не са напълно интегрирани пазарите на труда. Въпреки всичко, международната финансова криза също хвърли сянка върху икономиките на новите страни-членки.

Независимо всичко според ЕК очакванията за интеграционни ефекти - предимно в новите страни-членки - са изпълнени. Икономиките на почти всички нови страни-членки се разширяват по-бързо от преди да бъдат интегрирани в единния пазар на ЕС. Участието в митническия съюз на ЕС насърчава търговията в рамките на ЕС. Следващата стъпка е пълното участие в ЕПС с приемане на еврото. Четири нови държави-членки (Словения през 2007 г., Малта и Кипър през 2008 г., Словакия през 2009 г.), вече са в Еврозона. Разширяването на Шенгенското пространство на 21 декември 2007 с девет от 12 новите държави-членки е по-нататъшната важна стъпка за интеграцията. Дори и Швейцария участва в Шенгенския процеса от 12 декември 2008г. Другите нови страни се очаквало от ЕС да се присъединят през 2011г. Тези очаквания и цели помагат да се подобри настроението проевропейското население.

1. КОНВЕРГЕНЦИЯТА МЕЖДУ ИНТЕГРИРАЩИ СЕ СТРАНИ.

„Механизмът”, който е подходящ за изучаването на икономическото развитие на Лукас е система от диференциални уравнения, решението на

които следват от основните характеристики на икономическото поведение, наблюдавано в световната икономика¹.

Основният модел е система с определен прираст на популацията, на която обаче не действат други външни сили. На лице са два вида капитал (или променливи) в системата: физически капитал, който се натрупва и използва в производството съгласно неокласическата парадигма и човешки капитал, който се натрупва съгласно закона, че постоянното ниво на усилията дава за резултат постоянен темп на растеж на запасите, независимо от достигнатото ниво.

При положение, че търговията с капиталови стоки въведе този модел на световната икономика, като труда се приема за непроменлив параметър, няма да има склонност към търговия, от което следва да не се наблюдава тенденция на заемане и отдаване на парични средства между бедните и богатите страни. Или Лукас счита, че в дългосрочен план връзките между двата вида капитал, които се поддържат в отделните страни предполагат една и съща пределна производителност на физическия капитал, без значение нивото на натрупания капитал². Авторът приема, че светът се състои от затворени икономики, в резултат на което свободната капиталова търговия не влияе на достигнатото състояние.

При положение, че се включи мобилността на труда, всичко зависи от това доколко ефектите от употребата на човешкия капитал са вътрешни – засягат производителността на самия собственик, или същите носят външни изгоди, които могат да се предават от един човек на друг. Единствено при втория случай, нивото на заплатите при дадено ниво на уменията ще доведе до нарастване на богатството на страната, в която даден човек е нает. Тогава, ако трудът е мобилен, същият ще се премести от бедните страни към богатите.

¹ On the mechanics of economic development, Robert Lucas, 1988

² Пак там